

Korkolaki

Katso tekijänoikeudellinen huomautus [käyttöehdoissa](#).

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Rahavelalle maksettavasta korosta säädetään tässä laissa.

Tätä lakia ei sovelleta:

1) julkisoikeudellisesta perusteesta johtuvaan velkasuhteeseen, ellei muualla laissa toisin säädetä; ([28.3.2014/271](#))

2) liikennevakuutukseen, potilasvakuutukseen, lakisääteiseen tapaturmavakuutukseen tai lakisääteiseen eläkevakuutukseen eikä työntekijän ryhmähenkivakuutukseen tai sitä vastaavaan kunnallisen eläkelaitoksen myöntämään etuuteen; ([19.11.1993/974](#))

3) määräajoin maksettavaan elatusapuun, joka on vahvistettu suoritettavaksi avioliittolain ([234/1929](#)) nojalla, tai kunnan takautumissaatavaan, joka perustuu elatusturvalain ([671/1998](#)) nojalla lapselle maksettuun elatustukeen; eikä ([21.8.1998/675](#))

4) velvoitteeseen palauttaa saatu vastike tai etuus, kun sopimus puretaan tai etuus osoittautuu perusteettomaksi, siltä osin kuin kysymys on koron maksamisesta velan eräpäivää edeltäneeltä ajalta.

([16.12.1983/943](#))

ElatusturvaL [671/1998](#) on kumottu ElatustukiL:lla [580/2008](#). Ks. myös avioliittolain [234/1929](#) 4 luku.

2 § ([15.3.2013/209](#))

Tahdonvaltaisuus

Velvollisuus maksaa korkoa määräytyy tämän lain mukaan, jollei muuta johdu velallisen sitoumuksesta tai kauppatastavasta taikka toisin ole säädetty.

Jos velallisen sitoumus liittyy kuluttajaluottoa tai muuta kulutushyödykettä koskevaan elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan väliseen sopimukseen taikka sellaiseen sopimukseen, jonka perusteella velallinen ostamalla tai vuokraamalla hankkii asunnon itseään tai perheenjäseniään varten, sitoumus on tehoton siltä osin kuin velallinen olisi velvollinen maksamaan enemmän viivästyskorkoa kuin 4–11 §:ssä säädetään. Jos velallinen näissä tapauksissa on viivästyksen varalta sitoutunut viivästyskoron sijasta tai sen lisäksi maksamaan provisiota, palkkiota tai vastaavaa suoritusta, sitoumus on tehoton siltä osin kuin viivästyskoron ja mainitun suorituksen yhteenlaskettu määrä ylittää 4–11 §:n mukaan lasketun koron.

3 § ([3.5.2002/340](#))

Velasta maksettava korko

Velallinen ei ole velvollinen maksamaan korkoa velan eräpäivää edeltävältä ajalta.

Jos velasta on sovittu maksettavaksi korkoa korkokantaa kuitenkin määräämättä, velallisen on maksettava vuotuista korkoa kulloinkin voimassa olevan 12 §:ssä tarkoitetun viitekoron mukaisesti.

4 § (6.11.2009/846)

Viivästyskoron määrä

Velan maksun viivästyessä velallisen on maksettava viivästyneelle määrälle vuotuista viivästyskorkoa, joka on seitsemän prosenttiyksikköä korkeampi kuin kulloinkin voimassa oleva 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko.

Jos 1 momentin mukaan määräytyvä viivästyskorko on alempi kuin velalle eräpäivää edeltäneeltä ajalta maksettava korko, viivästyskorkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää. Jos velallisen sitoumus liittyy kulutusluottosopimukseen tai muuhun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun sopimukseen, viivästyskorkoa on kuitenkin maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää enintään 180 vuorokauden ajan siitä, kun velka on kokonaisuudessaan erääntynyt. Jos velkaa koskeva tuomioistuimen tuomio annetaan ennen mainitun ajanjakson päättymistä, korkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää tuomion antamiseen.

4 a § (18.1.2013/32)

Viivästyskoron määrä kaupallisissa sopimuksissa

Jos viivästys koskee kaupallisten sopimusten maksuehdoista annetun lain (30/2013) 1 §:ssä tarkoitettua maksua, velallisen on maksettava viivästyneelle määrälle vuotuista viivästyskorkoa, joka on kahdeksan prosenttiyksikköä korkeampi kuin kulloinkin voimassa oleva tämän lain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko.

Jos 1 momentin mukaan määräytyvä viivästyskorko on alempi kuin velalle eräpäivää edeltäneeltä ajalta maksettava korko, viivästyskorkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää.

5 §

Viivästyskorko velalle, jonka eräpäivä on määrätty

Jos velan eräpäivä on velallista sitovasti ennalta määrätty, viivästyskorkoa on maksettava eräpäivästä lukien.

Tilintekovelvollisuuden perustuvalla toimitsijan tai muun velalle on maksettava viivästyskorkoa tilintekopäivästä. Jollei tilitystä ole tehty oikeassa ajassa, viivästyskorkoa on maksettava siitä päivästä, jona se olisi ollut viimeistään tehtävä.

6 § (3.5.2002/340)

Viivästyskorko velalle, jonka eräpäivää ei ole määrätty

Jollei eräpäivää ole velallista sitovasti ennalta määrätty, viivästyskorkoa on maksettava siitä lähtien, kun 30 päivää on kulunut siitä päivästä, jona velkoja lähetti velalliselle laskun tai muutoin vaati määrätyn rahamäärän suorittamista. Velallinen ei kuitenkaan ole velvollinen maksamaan viivästyskorkoa ajalta ennen laskun tai vaatimuksen saapumista hänelle.

Jos kysymys on 2 §:n 2 momentissa tarkoitetusta velasta, laskussa tai muussa maksuvaatimuksessa on mainittava tuolloin voimassa olevan viivästyskoron suuruus ja se ajankohta, josta lukien viivästyskorkoa on suoritettava. Velallinen ei ole velvollinen maksamaan viivästyskorkoa siltä ajalta, joka on kulunut ennen kuin hän on saanut velkojalta viivästyskorkoa koskevat tiedot.

7 § (3.5.2002/340)

Viivästyskorko korvausvelalle

Vahingonkorvaukselle tai vastaavanlaiselle velalle, jonka määrän ja perusteen toteaminen edellyttää erityistä selvitystä, viivästyskorkoa on maksettava siitä lähtien, kun 30 päivää on kulunut päivästä, jona velkoja esitti vaatimuksensa sekä sellaisen korvauksen perustetta ja määrää koskevan selvityksen, jota häneltä kohtuudella voidaan vaatia ottaen huomioon myös velallisen mahdollisuudet hankkia selvitys. Jos selvitystä on pidettävä riittämättömänä ainoastaan velan määrän osalta, viivästyskorkoa on kuitenkin maksettava sille velan määrälle, jota kohtuudella voidaan pitää selvitettyinä.

Vakuutuksenantajan maksuvelvollisuuden täyttämisen ajasta säädetään vakuutuslainsäädännössä (543/1994) 70 §:ssä.

8 §

Viivästyskorko tahallisella rikoksella aiheutetun vahingon korvaukselle

Tahallisella rikoksella aiheutetun vahingon korvaukselle viivästyskorkoa on maksettava vahingon tapahtumisesta lähtien.

9 § (3.5.2002/340)

Viivästyskoron maksamisvelvollisuuden alkamisajankohta eräissä tapauksissa

Edellä 6 ja 7 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa viivästyskorkoa on kuitenkin maksettava viimeistään siitä päivästä, jona velan maksua koskeva haaste annettiin velalliselle tiedoksi, tai, jos vaatimus esitetään oikeudenkäynnin aikana, sen esittämisestä lukien.

10 §

Vapautumisperusteet

Milloin velkaa ei ole voitu velkojasta johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, velallinen ei ole velvollinen eräpäivän jälkeen maksamaan korkoa pitemmältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este velallisen tieteen on lakannut.

Jos maksu viivästyy lain säännöksen johdosta tai yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen taikka muun senkaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, velallinen on tällaisen esteen aiheuttamalta viivästysajalta velvollinen maksamaan ainoastaan sellaista korkoa, jota hänen tuli suorittaa maksun erääntymistä edeltäneeltä ajalta.

11 § (3.5.2002/340)

Viivästyskoron sovittelu

Viivästyskorkoa voidaan sovittella, jos velallisena on luonnollinen henkilö eikä velka liity velallisen harjoittamaan elinkeinotoimintaan. Sovittelun edellytyksenä on, että:

- 1) maksun viivästyminen on johtunut maksuvaikeuksista, joihin velallinen on joutunut sairauden, työttömyyden tai muun erityisen seikan vuoksi pääasiallisesti omatta syyttään;
- 2) sovitteluun on painavat perusteet ottaen huomioon viivästyskoron määrä suhteessa velallisen taloudelliseen asemaan eikä maksun viivästyminen johdu velallisen ilmeisen kevytmielisestä suhtautumisesta velkaantumiseen tai velkojen maksuun; tai

3) velallisella on katsottava olleen perusteltua aihetta kieltäytyä maksamasta velkaansa.

Viivästyskorkoa voidaan 1 momentin 2 kohdan nojalla sovitella myös siltä osalta, joka on aikaisemmin vahvistettu lainvoimaisella tuomiolla.

12 § (3.5.2002/340)

Viitekorko

Tässä laissa tarkoitettu viitekorko on Euroopan keskuspankin viimeisimpään perusrahoitusoperaatioon ennen kunkin puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää soveltama korko pyöristettynä ylöspäin lähimpään seuraavaan puoleen prosenttiyksikköön. Kyseisen puolivuotiskauden ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa olevaa viitekorkoa sovelletaan seuraavien kuuden kuukauden ajan.

12 a § (18.1.2013/32)

Ilmoitus viitekoron vahvistamisesta

Suomen Pankin on viipymättä julkaistava Suomen säädöskokoelmassa ilmoitus 12 §:ssä tarkoitettusta viitekorosta ja sen voimassaoloajasta. Ilmoituksessa on myös mainittava 4 §:n 1 momentissa ja 4 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen viivästyskorkojen suuruus.

13 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983. Sillä kumotaan kauppakaaren 9 luvun 8 ja 10 §. Lakia ei kuitenkaan sovelleta ennen lain voimaantuloa annettuun sitoumukseen koron maksamisesta eikä maksuun, joka lain tullessa voimaan oli viivästynyt.

Jos laissa tai asetuksessa on viitattu säännökseen, jonka sijaan on tullut tämän lain säännös, on viimeksi mainittua sovellettava.

Ennen lain voimaantuloa on julkaistava 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta vastaava ilmoitus.

HE 109/81, lvk.miet. 4/82, suvk.miet. 106/82

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

16.12.1983/943:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1984.

Tämän lain säännöksiä ei sovelleta:

1) ennen tämän lain voimaantuloa sopimuksella, sitoumuksella tai tuomioistuimen päätöksellä vahvistettuun velvollisuuteen maksaa korkoa; eikä

2) velvollisuuteen maksaa viivästyskorkoa tämän lain voimaantuloa edeltäneeltä ajalta.

Jos määräajoin maksettavalle elatusavulle ei ole ennen tämän lain voimaantuloa sopimuksella tai tuomioistuimen päätöksellä vahvistettu suoritettavaksi korkoa, on koron maksamista vaadittava kanteella, joka on pantava vireille vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Hallituksen esitys 64/83, Lakivaliok. miet. 3/83, Suuren valiok. miet. 96/83

19.11.1993/974:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994.

HE 147/93, StVM 21/93

28.6.1994/544:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1995.

HE 114/93, TaVM 17/93

3.3.1995/284:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1995.

Ennen tämän lain voimaantuloa annettuun sitoumukseen koron maksamisesta ja tämän lain voimaan tullessa viivästyneenä olleeseen maksuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Suomen Pankki voi ennen tämän lain voimaantuloa vahvistaa ja 12 a §:n mukaisesti julkaista Suomen Pankin vahvistaman viitekoron niin, että korkokantaa sovelletaan lain voimaantulopäivästä. Ensimmäisen vuoden viitekorke vahvistetaan kuukautta ennen lain voimaantuloa päättyvän kalenterikuukauden lopussa lasketun kolmen kuukauden markkinakoron vuosikeskiarvon perusteella.

HE 292/94, TaVM 58/94

21.8.1998/675:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

HE 128/1997, LaVM 4/1998, EV 83/1998

18.12.1998/997:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Mitä muualla säädetään Suomen Pankin vahvistamasta viitekorosta, koskee tämän lain voimaan tultua ministeriön vahvistamaa viitekorkoa.

HE 176/1998, TaVM 27/1998, EV 200/1998

3.5.2002/340:

1. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

2. Tätä lakia sovelletaan tämän lain voimaantulon jälkeen kertyvään viivästyskorkoon, vaikka velan oikeusperuste on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

3. Tuomioistuimen on tämän lain voimaantullessa vireillä olevassa asiassa viran puolesta vahvistettava luonnolliselta henkilöltä perittävä viivästyskorke lain voimaantulopäivästä lukien enintään 4 §:n 1 momentin mukaiseksi, jollei velkoja ole esittänyt selvitystä siitä, että korkeampi viivästyskorke perustuu sitoumukseen, joka liittyy muuhun kuin 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun velkaan, tai että se perustuu 4 §:n 2 momenttiin. Kansliahenkilökuntaan kuuluva, jolla on käräjäoikeuslain (581/1993) 19 §:n nojalla oikeus antaa yksipuolisia tuomioita, saa antaa myös tuomion, jolla velkojan kanne viivästyskoron osalta edellä säädetyn johdosta osaksi hylätään.

4. Jos tuomio tai muu ulosottoeruste on annettu ennen tämän lain voimaantuloa, viivästyskorke määräytyy ulosottoerusteen mukaan. Luonnollinen henkilö on kuitenkin lain voimaantulopäivästä lukien velvollinen maksamaan enintään 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua viivästyskorkoa, jollei velkoja ole vaatinut ulosottoerusteen mukaista viivästyskorkoa ja esittänyt selvitystä siitä, että korkeampi viivästyskorke perustuu sitoumukseen, joka liittyy muuhun kuin 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun velkaan, tai että se perustuu 4 §:n 2 momenttiin. Velkojan on esitettävä edellä tarkoitettu vaatimus ja selvitys ulosottomiehelle vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Vaatimus voidaan esittää ulosottihakemuksessa tai jo vireillä olevassa ulosottoasiassa. Ulosottomiehen on tehtävä ulosottoerusteeseen merkintä viivästyskorkoa koskevasta päätöksestä.

5. Tämän lain 11 §:n nojalla voidaan sovittelua luonnollisen henkilön maksettavia viivästyskorkeja, jotka perustuvat ennen tämän lain voimaantuloa syntyneeseen velkaan kyseisen velan perusteesta riippumatta. Velallisen suorittamat viivästyskorot voidaan sovittelussa ottaa huomioon, mutta suorituksia ei voida määrätä palautettaviksi.

6. Jos muualla lainsäädännössä viitataan korkolain 4 §:n 3 momenttiin, on kyseisen säännöksen asemesta noudatettava korkolain 4 §:n 1 momenttia. Viivästyskorke tai muu korke, joka muun lainsäädännön, määräyksen tai sopimuksen mukaan määräytyy korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuna ministeriön vahvistaman viitekoron tai Suomen Pankin vahvistaman viitekoron perusteella, määräytyy tämän lain voimaantulon jälkeen 12 §:ssä tarkoitettuna viitekoron perusteella.

HE 232/2001, TaVM 3/2002, EV 36/2002, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/35/EY (300L0035); EYVL N:o L 200, 8.8.2000, s. 35

6.11.2009/846:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2010.

Velkaan, jonka oikeuseruste on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

HE 64/2009, TaVM 13/2009, EV 132/2009

18.1.2013/32:

Tämä laki tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2013.

Ennen tämän lain voimaantuloa erääntyneeseen saatavaan sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

HE 57/2012, LaVM 14/2012, EV 126/2012

15.3.2013/209:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2013.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

HE 78/2012, TaVM 15/2012, EV 3/2013

28.3.2014/271:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2014.

HE 209/2013, HaVM 1/2014, EV 5/2014